

Universitätsbibliothek Paderborn

**Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis
Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum
Spirituale**

**Blois, Louis de
Monasterii Campidonensis, 1672**

§. I. De Sacrificio Missæ, ex Apostoloru[m] Canonibus, sacrisq[ue] Conciliis
& aliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

collyrii Ecclesie (quæ columna & firma-
Hæreti-
corum-
Appen-
nescit) quam cuivis etiam sanctissi-
mo Scriptori. Dominus noster Je-
sus Christus concedere dignetur,
ut omnes veritatem agnoscentes,
idemque sentientes, uno ore ip-
sum glorificemus, qui est benedi-
ctus in saecula saeculorum, Amen.

COLLYRII HÆRETICORUM APPENDIX.

S. I.

De Sacrificio Missa, ex Apostolo- rum Canonibus, sacrisq; Conci- liis, & aliis.

1. In Sacrificio Eucharistia nihil apponendum, nisi panu, vinum, & aqua.
2. In primitiva Ecclesia, quicunque Missa assistebant, communiceare debebant.
3. Diaconi non presumant Eucharistiam Presbyteri perrigere.
4. Missam esse verum Sacrificium incruentum nova Legu.

HÆRETICIS, impia temerita-
Nihil ap-
penendū
ad sacri-
ficiū, ni-
fieri aliquam ob-
lationem in Missa, ob idque eam
sæcūlo non esse Sacrificium, contradic-
postolico Canone cunt & Canones Apostolorum, &
panu, vi- de cuncta de cuncta de cuncta de
num, & scripta omnium Orthodoxorum
aqua. Patrum. Nam tertius Canon
Apostolorum vetat, ne Sacerdos
altari assistens aliqua in Missa of-
ferat, præter illa quæ Christus of-

ferenda instituit. Verba ipsius
Canonis hæc sunt: Si quis Episco-
pus aut Presbyter preter ordinatio-
nem Domini quam de Sacrificio in-
stituit, alia quaquam, puta aut mel,
aut lac, aut pro vino sicera confecta,
aut aves, aut aliqua animalia, aut
legumina ad altare obtulerit, ut qui
contra ordinationem Domini fa-
ciat, deponitor.

Octavus Canon Apostolorum, i.
indicans consuetudinem olim
fuisse in Ecclesia, ut hi qui Missæ
intererant, sumerent Euchari-
stiam, sic habet: Si quis Episco-
pus, aut Presbyter, aut Diaconus,
aut quicunque alius ex sacro ordi-
ne, facta oblatione non communica-
verit, causam exponat: que si ratio-
nabilis fuerit, veniam consequatur.
Quod si illam non dixerit, a commu-
nione se jungitor, tanquam qui po-
pulo causa lesionis extiterit, & sus-
pcionem in jecerit adversus eum qui
obtulit.

In decretis primi Concilii Ni-
cenii capite decimo octavo ita le-
gimus: Pervenit ad sanctam ma-
gnum q; Concilium, quod quibusdam
in locis ac ciuitatibus Diaconi Pres-
byteri sacram Eucharistiam porri-
gant: quod neo regula, nec consue-
tudo tradidit, ut hi qui portaret
offerendi non habent, illis qui * of-
ferunt, Corpus Christi tradant. Il-
lud quoque innotuit, quod jam non-
nulli Diaconi ante Episcopos ipsam
Eucharistiam contingunt. Hec igi-
tur omnia amputentur. Diaconi
sua mensura contenti sint, & in ea
permaneant, scientes se & Episco-
porum

coffyrii porum ministros, & Presbyteris inferioribus esse. Porro Eucharistiam secundum ordinem post Presbiteros dix. quia post accipient, aut Episcopo aut Presbitero eam illis porrigitur.

In decretis Concilii Ancyranii capite primo istud de Sacerdotibus, qui tempore persecutionis sacrificaverant, sed postea rursum certamen inierant, statuitur: Hos placuit honorem quidem sedis resisterere: offerre * verò, & concionari, & lapsum omnino aliquid sacerorum officiorum peragere, non licere.

Ex prædictis liquet, Missam Sacrificium oblationemque vocari, & esse. Id ipsum testatur Clemens Petri Apostoli discipulus, in Epistola quam scripsit de Officio Sacerdotis & Clericorum: Dionysius quoque Areopagita Pauli discipulus, in libro de Ecclesiastica Hierarchia, capite tertio: & Ignatius Joannis Evangelistæ discipulus, in Epistola ad Smyrnenses. In Chrysostomi Liturgia, & aliorum Catholicorum Græcorum scriptis, ipsa Missa frequenter dicitur ἀνακυρτοσια, id est, Incruentum Sacrificium. Sicutem appellatur, non quod in ea Corpus Christi sine Sanguine offeratur; sed quod nullius animalis sanguis illata vi effundatur, sicut in veteri Lege.

S. II.

De B. Maria virginitate, & de Sanctis ex Basilio.

1. Maria semper virgo permanebit.
2. Sanctorum invocatio utilis & laudanda.
3. Reliquia sanctorum honoranda.

BASILIIUS MAGNUS in Sermone de Humana Christi generatione, differens de virginitate Mariæ, inter cætera ait: Ne aures eo- rum, qui Christum diligunt, admit- tant, quod Genitrix Dei aliquando ultra desierit esse virgo, hoc testimoniasuf- ficeremus puramus. Ad hoc quidem quod dicitur, Et non cognovit eam donec peperit Filium suum primo- genitum, dicimus, quod hoc dictio- nes, id est, Donec sive Usque, eis frequenter aliquem temporis termi- num designare videtur, veretamen infinitum pre se ferat. Quale est & illud quod à Domino memoratur, Et ecce ego vobis sum omnibus diebus usque ad consummationem saeculi. Neque enim post hoc saculum desinet Dominus esse cum Sanctis: sed promissio presentis temporis [perpetuitatem indicat] non est fu- turi amputatio. Eodem modo hic accipi Donec dicimus. Quod verò dictum est, Primogenitum; Primo- genitus non omnino ad succendentem prolem comparationem habet; sed is qui primùm vulvam aperit, primo- genitus vocatur.

Idem Basilius laudes sanctorū quadraginta Martyrum publica concione per celebrans, hæc di- cit: Quæ satietas prosequendi Mar-

D d d tyrum